

پناهیان: اگر با راحت‌طلبی خود مقابله نکنید، بعید است بتوانید مقابل لذت‌طلبی نفس‌تان بایستید/ عامل بسیاری از طلاق‌ها «اشتباه در انتخاب» نیست، «راحت‌طلبی» است/ مبارزه با راحت‌طلبی باید از هفت سالگی و با مدیریت پدر و مادر شروع شود/ برای مقابله با راحت‌طلبی باید «برنامه» داشت

با پایان یافتن بخش اول و دوم مباحث بسیار مهم «تنها مسیر» که به تبیین جهاد اکبر یعنی مبارزه با هوای نفس آشکار و پنهان می‌پرداخت، بخش سوم مباحث «تنها مسیر» با موضوع یکی از مصادیق مهم هوای نفس، یعنی «راحت‌طلبی» آغاز شد که کلیات آن در مراسم سوگواری ایام فاطمیه در حسینیه امام خمینی ارائه شده بود. قسمت سوم مباحث «تنها مسیر» تحت عنوان «راحت‌طلبی اولین گرایش انسان» جمعه شب‌ها در مسجد امام صادق(ع) واقع در میدان فلسطین به همت هیئت محبین امیرالمؤمنین(ع) برگزار می‌شود. در ادامه گزیده‌ای از مباحث مطرح شده در **دومین جلسه از قسمت سوم مباحث «تنها مسیر»** را می‌خوانید:

راحت‌طلبی بستر حب‌الدنیا و سایر گرایش‌های بد را در انسان ایجاد می‌کند/ اگر با راحت‌طلبی خود مقابله نکنید، بعید است بتوانید مقابل لذت‌طلبی نفس‌تان بایستید

- در جلسات قبلی بحث تنها مسیر، گفتیم که «زندگی یعنی مخالفت کردن با برخی از امیال، و این کار اگر با برنامه خدا باشد، می‌شود بندگی» و گفتیم که اگر خداوند در برنامه‌ای که به ما داده، به جای اینکه به ما «پیشنهاد» بدهد، به ما «دستور» می‌دهد، برای این است که اگر به تو دستور بدهد خیلی بیشتر به نفس تو برمی‌خورد. اگر به تو پیشنهاد بدهد و تو اجرا کنی، معمولاً حالت طلبکارانه و مغرورانه پیدا می‌کند و انانیت تو از بین نمی‌رود. لذا خدا به ما «دستور» می‌دهد تا وقتی آن دستور را اجرا می‌کنی، انانیت ما تضعیف شود و نفس ما ذلیل شود.
- یکی از گرایش‌هایی که ما لاف‌لاقی باید با بخشی از آن مخالفت کنیم، «راحت‌طلبی» است. راحت‌طلبی اولین گرایش انسان است که بستر حب‌الدنیا و گرایش‌های بد دیگر را در انسان ایجاد می‌کند. راحت‌طلبی حتی قبل از لذت‌طلبی، انسان را با خودش درگیر می‌کند و اگر کنترل نشود انسان را بیچاره خواهد کرد. اگر شما در مرحله راحت‌طلبی، با راحت‌طلبی خودتان مقابله نکنید، بعید است که در جریان لذت‌طلبی نفس بتوانید در مقابل لذت‌ها بایستید.

نمی‌شود گفت که عامل اکثر طلاق‌ها، انتخاب نابه‌جاست/ عامل عمده بسیاری از طلاق‌ها راحت‌طلبی است

- اگر به این شرایطی که امروزه در جامعه به‌وجود آمده نگاه کنید می‌توانید رد پای راحت‌طلبی را ببینید. به عنوان مثال همین آمار طلاق را در نظر بگیرید. ظاهراً یکی از مسئولین اخیراً گفته است که عامل ۶۰ درصد طلاق‌ها، انتخاب نامناسب است. یعنی ۶۰ درصد طلاق‌ها به این دلیل اتفاق می‌افتد که زن و شوهرها همدیگر را بد انتخاب کرده‌اند. اما این برداشت صحیحی نیست؛ حتی اگر ۶۰ درصد کسانی که طلاق می‌گیرند، خودشان بگویند که انتخاب ما بد بوده است. چون زن و مرد حتماً در طول زندگی مشترک، با همدیگر اختلاف خواهند داشت و این اختلاف یک امر طبیعی است؛ اختلاف جنسیتی و اختلاف روحیه که همواره بین زن و مرد وجود دارد، علاوه بر آن معمولاً اختلاف اخلاق و دیدگاه هم با همدیگر دارند و این را خداوند قرار داده تا آنها بتوانند در این اصطکاک، مایه رشد همدیگر شوند.

زن و شوهرهایی که الان دارند با هم زندگی می‌کنند، زندگی کردن‌شان اصلاً دلیل بر این نیست که با هم اختلاف ندارند، بلکه معنایش این است که توانسته‌اند اختلافات خود را با هم کنار بیایند.

معمولاً کسانی که برای اجرای خطبه عقد خودشان نزد حضرت امام(ره) می‌رفتند و بعد هم از ایشان می‌خواستند یک توصیه‌ای برای آنها داشته باشد، امام(ره) می‌فرمود: «بروید با هم بسازید» خاطره رهبر انقلاب از حضرت امام در مراسم اجرای خطبه عقد - ۲۰/۰۴/۱۳۷۰ انسان چه موقع چنین توصیه‌ای برای زن و شوهرهای جوان خواهد داشت؟ وقتی که احتمال اختلاف و درگیری در زندگی را بدهد.

کدام زن و شوهرها نمی‌توانند با هم بسازند؟ کسانی که یک دومینویی در وجودشان شروع شده است که آغازش «راحت‌طلبی» است. چیزی که می‌تواند عامل بسیاری از طلاق‌ها و ناسازگاری‌ها باشد، این موارد است: برداشت اشتباه از زندگی و زندگی مشترک، راحت‌طلبی، و زیاده‌خواهی در راحت‌طلبی و لذت‌طلبی افراطی که نتیجه راحت‌طلبی است و خيالپرذاری که نتیجه راحت‌طلبی است.

در گذشته با اینکه اکثر ازدواج‌ها تا حدودی اجباری بود، این‌قدر آمار طلاق بالا نبود، چون اصل بر «سازش» بود

قدیم که مردم ازدواج می‌کردند، معمولاً نسبت به بحث انتخاب همسر این تصور را داشتند که «همان‌طور که انسان پدر و مادر خودش را نمی‌تواند انتخاب کند یا تغییر دهد، همسر خودش را هم نمی‌تواند انتخاب کند یا تغییر دهد» لذا وقتی ازدواج می‌کردند، سعی می‌کردند با هم بسازند و با همسر خودشان کنار بیایند. اما وقتی انسان راحت‌طلب شد، سعی می‌کند تمام موانعی که مانع راحت‌طلبی او می‌شود را از سر راه خودش بردارد، تا در راحت‌طلبی خودش غرق باشد. در این صورت معلوم است که دیگر نمی‌تواند با همسر خودش بسازد و کنار بیاید، لذا شروع می‌کند به ایراد گرفتن از همسر خودش. و بالاخره هر کسی هم ایرادهایی دارد؛ کدام یک از ما ایراد نداریم؟ پس تقریباً می‌توان گفت: هیچ کس برای هیچ کس «کفو» نیست. ضمن اینکه گاهی اوقات اگر شما بیش از حد از با کسی داشته باشید، چه بسا خداوند اجازه ندهد با او ازدواج کنید، چون در این صورت خوب رشد نخواهید کرد.

این‌طور نیست که ۶۰ درصد طلاق‌ها به خاطر بد انتخاب کردن باشد؛ اتفاقاً امروزه جوان‌ها همسر خودشان را خیلی بهتر از گذشته، انتخاب می‌کنند، اصلاً قدیم زیاد حق انتخاب نداشتند، مثلاً در یک روستا، همین که پسر و دختری سن‌شان به هم می‌خورد (و برخی شرایط دیگر هم مناسب بود) باید با هم ازدواج می‌کردند و راه دیگری نداشتند. مثلاً آن دختر یا پسر که نمی‌توانست مهاجرت کند و به یک شهر و روستای دیگری برود. اما در گذشته با اینکه اکثر ازدواج‌ها تا حدودی اجباری بود، این‌قدر آمار طلاق بالا نبود، چون اصل را بر ساختن و کنار آمدن قرار می‌دادند. ولی الان که امکان انتخاب خیلی بیشتر از قبل شده، می‌بینید که چقدر آمار طلاق بالا رفته است. پس اشتباه در انتخاب نمی‌تواند عامل بسیاری از طلاق‌ها باشد، بلکه راحت‌طلبی (و بعد از آن لذت‌طلبی) عامل عمده بسیاری از طلاق‌هاست.

یکی از مصادیق مهم هواپرستی، راحت‌طلبی است/ آدم راحت‌طلب وقتی نا«راحت» می‌شود، به‌هم‌ریخته و عصبانی می‌شود

- یکی از مصادیق مهم هواپرستی، راحت‌طلبی است. راحت‌طلبی همان چیزی است که یک‌دفعه‌ای آدم را به هم می‌ریزد و ناراحت می‌کند. کسی که راحت‌طلب است وقتی نا«راحت» می‌شود خیلی به‌هم می‌ریزد، چون خیلی راحت بودن را دوست دارد و وقتی یک‌مقدار از این راحتی فاصله می‌گیرد، خیلی زود به‌هم می‌ریزد و تعادل خود را از دست می‌دهد.

• وقتی یک چیزی باعث ناراحتی تو شد، زیاد دنبال علت آن ناراحتی نگرد، چون بسیاری اوقات قرار است ناراحت شوی، پس همیشه دنبال مقصر نباش و سعی کن در مقابل ناراحتی‌هایی که برایت مقدر می‌شود لبخند بزنی.

• مقصر اصلی، وضع و اقتضانات طبیعی این دنیا است. امام زین‌العابدین(ع) می‌فرماید: «لَا تَطْلُبْ مَا لَمْ يُخْلَقْ» چیزی که خلق نشده تقاضا نکن! پرسیدند: آن چیست؟ فرمود «الرَّاحَةُ لَمْ تُخْلَقْ فِي الدُّنْيَا» راحتی در دنیا خلق نشده: (خصال صدوق ۶۴/۱) چرا چیزی را که اصلاً در این دنیا خلق نشده است را تقاضا می‌کنید؟ البته عواملی که راحتی ما را سلب می‌کنند، مختلف هستند. در روایت آمده که مؤمن یا از ناحیه همسر یا فرزندان اذیت می‌شود، یا از ناحیه همسایه، یا از ناحیه رهگذر، یا از ناحیه کافر، یا از ناحیه منافق و یا از ناحیه مؤمن دیگری که به او حسادت می‌کند. (امام صادق(ع): مَا أَقَلَّتْ الْمُؤْمِنُ مِنْ وَاحِدَةٍ مِنْ ثَلَاثٍ وَ لَرُبَّمَا اجْتَمَعَتِ الثَّلَاثُ عَلَيْهِ إِمَّا بَعْضُ مَنْ يَكُونُ مَعَهُ فِي الدَّارِ يُغْلِقُ عَلَيْهِ بَابَهُ يُؤْذِيهِ أَوْ جَارٌ يُؤْذِيهِ أَوْ مَنْ فِي طَرِيقِهِ إِلَى حَوَائِجِهِ يُؤْذِيهِ وَ لَوْ أَنَّ مُؤْمِنًا عَلَى قَلْبِهِ جَبَلٍ لَبَعَثَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ إِلَيْهِ شَيْطَانًا يُؤْذِيهِ وَ يَجْعَلُ اللَّهُ لَهُ مِنْ إِيْمَانِهِ أَنْسًا لَا يَسْتَوْجِبُ مَعَهُ إِلَى أُنْدَى: (کافی ۲/۲۴۹) و (امام صادق(ع): أَرَبُّهُ لَا يَخْلُو مِنْهُنَّ الْمُؤْمِنُ أَوْ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ مُؤْمِنٌ يَحْسُدُهُ وَ هُوَ أَشَدُّهُنَّ عَلَيْهِ وَ مُنَافِقٌ يَقْفُو آثَرَهُ أَوْ عَدُوٌّ يَجَاهِدُهُ أَوْ شَيْطَانٌ يُغْوِيهِ: کافی/۲/۲۵۰)

مبارزه با راحت‌طلبی باید از هفت سالگی و با مدیریت پدر و مادر شروع شود/عاملی که نمی‌گذارد ایمان و محبت ما آثار خوب خودش را نشان دهد، راحت‌طلبی است

• وقتی می‌گویم مبارزه با هوای نفس از هفت‌سالگی با مدیریت پدر و مادر شروع می‌شود، یعنی مبارزه با راحت‌طلبی به عنوان یکی از مصادیق مهم هوای نفس، از هفت سالگی و با مدیریت پدر و مادر شروع می‌شود. بعضی از مادرها هستند که علیه راحت‌طلبی بچه‌های خودشان قیام می‌کنند و برای این کار تدبیر و برنامه دارند. این مادرها، واقعاً بچه‌های خوبی تربیت خواهند کرد.

• واقعیت این است که ما برای اینکه جامعه خوبی داشته باشیم زیاد نیاز به افزایش ایمان و محبت‌ها از میزان فعلی نداریم، همین مقدار ایمان و همین مقدار محبت به اهل‌بیت(ع) که در دل اکثر آدم‌های مختلف در اطراف خودمان می‌بینیم، برای اینکه جامعه ما سعادتمند بشود کافی است. مگر برای رسیدن به حداقل‌های یک جامعه سعادتمند، به چقدر ایمان و محبت نیاز داریم؟! اما باید ببینیم که چه چیزی نمی‌گذارد این ایمان و این محبت به اهل‌بیت(ع) و این وجدان، اثر خوب خودش را نشان بدهد؟ آن عامل، راحت‌طلبی است.

دومینویی که منجر به بدبختی آدم راحت‌طلب می‌شود چگونه شکل می‌گیرد؟/نویسندگان سیاه‌نما مانند

صادق هدایت و کافکا مورد علاقه افراد راحت‌طلب

• وقتی آدم راحت‌طلب بار بیاید، یک دومینویی آغاز می‌شود که موجب بدبختی او می‌شود؛ به این صورت که این آدم راحت‌طلب دوست دارد راحت باشد و وقتی به هر دلیلی نا«راحت» می‌شود، به هم می‌ریزد و عصبانی می‌شود، چون اصلاً به کسی حق نمی‌دهد که او را ناراحت کند، و وقتی عصبانی شد، دیگران و اطرافیان از او می‌ترسند و سعی می‌کنند او را بیشتر راحت بگذارند و وقتی بیشتر رعایتش می‌کنند، او بیشتر خراب می‌شود.

• می‌دانید این دومینویی که در وجود انسان راحت‌طلب شکل می‌گیرد، به کجا منتهی خواهد شد؟ به جایی که او را به یک وجود منفی‌یاف، ناشکر و نِق بزن تبدیل می‌کند؛ وجودی که فرصت‌ها را از دست می‌دهد و نمی‌تواند از امکانات خودش بهره‌برداری کند. چون او از بابت آن مقدار رنج‌هایی که دارد می‌کشد ناراحت است و دائماً مشغول آن ناراحتی خودش است و دغدغه‌اش آن جاست و

این ناراحتی هم برطرف نخواهد شد، چون امام سجاد(ع) فرمود: «راحتی در دنیا خلق نشده؛ الرَّاحَةُ لَمْ تُخْلَقْ فِي الدُّنْيَا» (خصال صدوق ۶۴/۱) لذا او تبدیل می‌شود به یک آدم منفی و سیاه و همه‌چیز را سیاه می‌بیند. برخی از این‌ها اگر اهل ادبیات بشوند، مثل «صادق هدایت» یا «کافکا» خواهند شد و با قلم سیاهی که دارند، مدام سیاه‌نمایی می‌کنند. طبیعتاً هر کسی از این نوشته‌ها خوشش بیاید، آدمی است که راحت‌طلبی در او موج می‌زند.

امام صادق(ع): اگر درد گرسنگی انسان را وادار به غذا خوردن نمی‌کرد، او از شدت تنبلی آن قدر غذا نمی‌خورد تا بمیرد!

• اینکه می‌گویم راحت‌طلبی موضوع مهمی است، داریم بر اساس تعداد بسیاری از آیات و روایت این گزاره را بیان می‌کنیم، نه اینکه فقط چند تا آیه و روایت در این زمینه باشد و بخواهیم به آن پر و بال داده و آن را مهم جلوه بدهیم. حالا به یک روایت جالب از میان انبوه روایت‌ها درباره راحت‌طلبی توجه کنید: امام صادق(ع) می‌فرماید: «بدن انسان طبیعتاً به غذا خوردن نیاز دارد، ولی اگر انسان انگیزه غذا خوردنش را فقط می‌خواست از علم و معرفتش بگیرد (که چون من به غذا نیاز دارم باید غذا بخورم) یعنی اگر قرار بود که غذا خوردن انسان به خاطر شناخت او از بدنش باشد و دیگر دردی به نام گرسنگی او را دنبال غذا نمی‌فرستاد، در این صورت انسان از سر تنبلی و راحت‌طلبی آن قدر غذا نمی‌خورد تا می‌مرد؛ وَ لَوْ كَانَ الْإِنْسَانُ إِنَّمَا يَصِيرُ إِلَى أَكْلِ الطَّعَامِ لَمَعْرِفَتِهِ بِحَاجَةِ بَدَنِهِ إِلَيْهِ وَ لَمْ يَجِدْ مِنْ طَبَاعِهِ شَيْئًا يَضْطَرُّهُ إِلَى ذَلِكَ كَانَ خَلِيقًا أَنْ يَتَوَاتَى عَنْهُ أَحْيَانًا بِالثَّقَلِ وَ الْكَسَلِ حَتَّى يَنْخَلُ بَدَنُهُ فَيَهْلِكُ» (توحید مفضل/۷۵) ببینید! انسان یک چنین موجود تنبلی است و راحت‌طلبی در انسان این‌قدر اثر دارد که اگر درد گرسنگی نبود و این انگیزه طبیعی، انسان را وادار به غذا خوردن نمی‌کرد، انسان از شدت تنبلی آن قدر غذا نمی‌خورد تا بمیرد! نه اینکه راحت‌طلبی فقط موجب بشود نماز انسان به تأخیر بیفتد.

• امیرالمؤمنین(ع) درباره کسالت و تنبلی می‌فرماید: «اینکه انسان کار خود را عقب بیندازد، علامت کسالت و تنبلی و بی‌حالی است؛ تَأْخِيرُ الْعَمَلِ عُنْوَانُ الْكَسَلِ» (غررالحکم/۴۴۷۱) کسل به کسی می‌گویند که تنبلی در او غلبه کرده باشد. مثلاً وقتی انسان نماز خودش را به تأخیر می‌اندازد، غالباً به خاطر راحت‌طلبی و کسالت و تنبلی است. و الا اکثر ما آن قدر ایمان داریم که نمازمان را به تأخیر نیندازیم.

برای فرزندان ۷ تا ۱۴ ساله خود باید برنامه‌ها و سخت‌گیری‌هایی داشته باشید تا بچه‌ها راحت‌طلب بار

نیایند

• راحت‌طلبی یک گرایش زشت و قبیح در انسان است. برای اینکه راحت‌طلبی در وجود انسان از بین برود خیلی کارها باید کرد. مثلاً پدر و مادرها باید برای فرزندان هفت تا چهارده ساله خودشان برنامه‌هایی در نظر بگیرند و در برخی موارد سخت‌گیری‌هایی نسبت به آنها داشته باشند تا بچه‌ها راحت‌طلب بار نیایند؛ حتی ممکن است در برخی موارد، محرومیت‌های جزئی ولی مؤثر برایشان در نظر بگیرید و بهشان اعلام کنید. مثلاً بگویید: «اگر فلان کار را انجام ندهی، اجازه نیست امروز فلان برنامه تلویزیونی را نگاه کنی، یا با بچه همسایه بازی کنی.» در عمل هم واقعاً جدی و البته همراه با مهربانی و حساب‌شده‌گی برخورد کنید. اگر این‌طور برخورد کنید، کم‌کم بچه یاد می‌گیرد که با تنبلی و راحت‌طلبی خودش مبارزه کند. البته مراقب باشید که هدفتان را گم کنید؛ بعضی‌ها به اسم تربیت بچه و اینکه بچه باید یاد بگیرد، درواقع به دنبال راحت‌طلبی خودشان هستند؛ یعنی هروقت خودشان حال انجام دادن کاری را ندارند، از فرزندشان می‌خواهند آن کار را انجام دهد؛ اینها چیزهایی است که از ناخودآگاه بچه‌ها پنهان نمی‌ماند و اثر منفی خودش

را در تربیت فرزند می‌گذارد. داشتن برنامه‌های از قبل فکر شده، یکی از مواردی است که کمک می‌کند زیاد از هدف اصلی دور نشوید. و البته لازم است پدر و مادر همزمان با راحت‌طلبی خودشان هم مبارزه کنند، تا نتایج بهتری بگیرند.

- راحت‌طلبی یک اژدهای کژدم است که باید با آن درگیر شد و الا انسان را نابود می‌کند. فرق این اژدهای کژدم با عقرب این است که وقتی عقرب نیش می‌زند، درد می‌آید اما این اژدها وقتی نیش می‌زند خوش است هم می‌آید در حالی که اثر سوئش بسیار مهلک و خطرناک است.

مادرها با محبت‌های اضافی و بی‌جای خودشان بچه‌ها را راحت‌طلب بار نیاورند/ گاهی اوقات خود مادرها راحت‌طلبی‌شان را به اعضای خانواده انتقال می‌دهند

- مادرهای محترم مراقب باشند که با محبت‌های اضافی و بی‌جای خودشان بچه‌ها را راحت‌طلب بار نیاورند چون در واقع با این کار همت، اراده و بسیاری از استعدادهای خوب بچه‌های خودشان را نابود می‌کنند. حتی گاهی اوقات خود مادرها راحت‌طلبی‌شان را به اعضای خانواده انتقال می‌دهند.
- امروز دشمنان بشریت برای فریب انسان‌ها، سعی می‌کنند راحت‌طلبی و لذت‌طلبی را رواج دهند و از این طریق زندگی‌ها را نابود کنند. فرهنگ مبتذل و بسیار پلید غرب در واقع دنبال نابود کردن انسان‌ها و جلوگیری از لذت‌های بسیار عمیق و ماندگار در وجود انسان‌هاست. لذا راحت‌طلبی و هوسرانی را ترویج می‌کند در حالی که خود همان کسانی که دارند جهان غرب را اداره می‌کند، خودشان این‌گونه که برای مردم تبلیغ می‌کنند، زندگی نمی‌کنند. و متأسفانه وضعیت فرهنگی ما طوری شده که وقتی می‌خواهیم توصیه‌ای بکنیم که «این طوری رفتار کنید و آن طوری رفتار نکنید» می‌گویند: «بگذار راحت باشیم!»

بزرگان ما چطور با راحت‌طلبی مبارزه می‌کنند؟/ لااقل به این قله‌ها نگاه کنید و مبارزه با راحت‌طلبی را جدی بگیرید/ خاطره‌ای از آیت الله بهجت و آیت الله جوادی آملی

- وقتی به زندگی برخی از بزرگان نگاه می‌کنیم می‌بینیم که چقدر به خودشان سخت می‌گیرند و اصلاً اهل راحت‌طلبی نیستند. به عنوان مثال بنده از فرزند آقای بهجت (ره) پرسیدم: «شنیده‌ام که آقای بهجت (ره) به بعضی‌ها توصیه کرده بود: اگر می‌خواهید خواب بر شما غلبه نکند، نشسته بخوابید.» ایشان پاسخ داد: «بله! خود آقای بهجت (ره) اکثراً نشسته می‌خوابیدند.» و بعد هم چند تا از عکس‌های ایشان را به من نشان داد که آقای بهجت (ره) بر روی یک صندلی بسیار ساده، در حالت نشسته، خوابیده بودند.
- همچنین بنده یک مدتی با آقای جوادی آملی مراد شده‌ام. می‌دیدم که ایشان وقتی در ماشین می‌نشینند، به پشتی صندلی تکیه نمی‌دهند. و بعد پرسیدم و متوجه شدم ایشان اغلب همین طوری می‌نشینند. ایشان در مرادده با افراد مختلف به قدری ادب رعایت می‌کردند و به خودشان سخت می‌گرفتند که اطرافیان خجالت می‌کشیدند و معذب می‌شدند. البته من نمی‌گویم که شما هم مثل این بزرگواران زندگی کنید، ولی لااقل به این قله‌ها نگاه کنید و بحث مبارزه با راحت‌طلبی را جدی بگیرید و یک‌مقدار با راحت‌طلبی خودتان مخالفت کنید.

برای مقابله با ماهواره چکار باید کرد؟ / علیه راحت‌طلبی خودتان قیام کنید، تا گرفتار لذت‌طلبی نشوید

- اگر امروز ماهواره‌ها آمده‌اند و می‌خواهند شما را با هوسرانی و شهوت‌پرستی خراب کنند، شما برای مقابله با آن، علیه راحت‌طلبی خودتان قیام کنید. چون وقتی بتوانید با راحت‌طلبی خودتان مخالفت کنید، در واقع ریشه تمدن منحوس غرب را که همان

هواپرستی است، نابود می‌کنید. وقتی دشمن از آن طرف دارد پیش‌روی می‌کند و شما را به سمت لذت‌پرستی سوق می‌دهد، شما از این طرف پیش‌روی کنید؛ یعنی شروع کنید با راحت‌طلبی خودتان مخالفت کنید، تا گرفتار لذت‌طلبی نشوید. چون کسی که علیه راحت‌طلبی خودش قیام کند، طبیعتاً مبارزه با لذت‌طلبی برایش راحت خواهد بود.

برای مقابله با راحت‌طلبی باید برنامه داشته باشید/ هر فعالیتی قیام علیه راحت‌طلبی محسوب نمی‌شود، همانطور که هر تحرک بدنی ورزش محسوب نمی‌شود

- حالا ما چطوری باید علیه راحت‌طلبی خودمان قیام کنیم؟ یک وقت فکر نکنید که اگر یک خطر یا مشکلی برای شما پیش آمد و شما «مجبور شدید» یک مدتی راحتی خود را کنار بگذارید، این کار شما قیام علیه راحت‌طلبی محسوب می‌شود! چون بعد از اینکه آن خطر برطرف شد، آن ناراحتی موقت را برای خودتان جبران می‌کنید و چند برابر آن، به خودتان راحتی می‌دهید! این قبیل کارها (که انگیزه‌اش فرار یا ترس است) اثر و فایده‌ای در مقابله با راحت‌طلبی انسان ندارد، برای مقابله با راحت‌طلبی باید برنامه داشته باشید. اینطور نیست که هر تحرک و فعالیت قیام علیه راحت‌طلبی محسوب شود، کما اینکه هر نوع تحرک بدنی هم ورزش محسوب نمی‌شود و آثار و فواید ورزش را ندارد.

• ان‌شاءالله در جلسات بعد در ادامه همین بحث فهرستی را ارائه خواهیم داد و خواهیم گفت اگر انسان بخواهد با راحت‌طلبی خودش مبارزه کند، چه کارهایی باید انجام دهد؟ مثلاً حضرت امام (ره) که برای نماز شب بیدار می‌شدند، به جای اینکه یک‌بار بلند شوند و همه رکعات نماز شب را بخوانند، چند مرتبه بلند می‌شدند، یعنی اول بلند می‌شدند دو رکعت از نماز شب را می‌خواندند و می‌خوابیدند و دوباره بلند می‌شدند و دو رکعت دیگر می‌خواندند. چون اصل سختی نماز شب، همان بیدار شدن از خواب است که فرمود: «پهلوهائشان از خوابگاه‌هایشان دور می‌شود و خدای خود را می‌خوانند: تَجَافَى جُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ» (سجده/۱۶) چون کندن از خواب شیرین، خیلی سخت است. و کسی که این طوری تمرین کند، روحش علیه راحت‌طلبی خیلی قوی و مستحکم می‌شود.

• حضرت زهرا (س) که در همه زمین‌ها برای ما اسوه هستند، در زمینه مبارزه با راحت‌طلبی هم اسوه هستند. بعید می‌دانم هیچ خانم هجده ساله‌ای دستش در اثر کار کردن پینه ببندد. یعنی آن‌قدر کار کند که دستش مثل دستان مبارک حضرت زهرا (س) پینه ببندد. از خدا می‌خواهیم که به حق حضرت زهرا (س) ریشه‌های بدی‌ها را در دل ما بسوزاند و سرگرمی و لذت و راحتی ما را در ذکر و لقاء خودش قرار دهد.

